

Cât de important este sufletul în comparație cu cele lumești? Valoarea sa este mai mare decât toată materia, spune Patriarhul

Patriarhul Daniel a explicat în predica duminicală de ce Hristos Domnul a permis demonilor să intre în turma de porci și a subliniat că sufletul unui om este mai presus de orice lucru material.

„Mântuitorul Iisus Hristos a îngăduit ca demonii să intre în turma de porci pentru a arăta că valoarea unui om eliberat de demon este mai mare decât toate câștigurile materiale, decât toate averile materiale, decât toate animalele sau materia pe care o poate stăpâni un om pe pământ”.

În acest context, Preafericirea Sa a remintit cuvintele pe care Mântuitorul Iisus Hristos le-a rostit cu alte ocazii despre valoarea sufletului omenesc.

Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a făcut referire și la opinia Sfântului Ioan Gură de Aur care a spus că „Hristos a îngăduit să intre în turma de porci pentru a arăta că la judecata de apoi demonii vor fi trimiși în adâncul iadului după cum porcii au fost aruncați de către demoni în adâncul mării”.

Întâmplarea din evanghelia duminicală este un fel de mustrare adusă de Hristos locuitorilor din orașul Gherasa pentru că „erau prea mult preocupați de câștigul celor materiale și prea puțin interesați de viața spirituală”, a spus Patriarhul României.

Toate acestea au avut ca finalitate alungarea lui Hristos din acele ținuturi.

Locuitorii văzând ce pagubă le-a produs Iisus permițând demonilor să intre în turma de porci, care s-a înecat în mare, se temeau ca nu cumva să îi certe Iisus rămânând la ei mai multă vreme și pentru alte fapte sau să-i certe și cu alte fapte, de aceea Evanghelia spune că „frică mare i-a cuprins pe ei și i-au cerut să plece din ținutul lor”.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat că locuitorii din Gherasa „nu au arătat nici recunoștință față de Hristos pentru că a eliberat un om de stăpânire diavolească, nici pocăință, ci s-au gândit doar la paguba suferită și la posibile forme de certare din partea lui Iisus”. Drept urmare, Mântuitorul „nu a căutat să-i lămurească, nu le-a spus nimic, ci a făcut ce i-au cerut”.

Așadar, Domnul Iisus Hristos nu a mai vorbit cu cei din ținutul Gherghesenilor pentru că avea să vorbească în locul lui cel vindecat de El, a spus Patriarhul în cuvântul rostit la Paraclisul Sf. Grigorie Luminătorul – Reședința Patriarhală.

„Când se pregătea să plece, omul eliberat de stăpânirea diavolească, s-a apropiat de El și l-a cerut să-l ia cu El oriunde va merge. Însă Hristos nu îl ia cu El în Galileea și îi spune: *Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu*. Atunci, cel vindecat a plecat vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut lui Dumnezeu”.

Cel vindecat de Mântuitorul a devenit atât mărturisitor al Evangheliei, cât și pildă de urmat, a explicat Preafericirea Sa.

„Deci, dintr-un om posedat și chinuit de demoni, Mântuitorul Iisus Hristos a făcut un misionar, un vestitor al iubirii Sale și un mărturisitor al puterii Sale dumnezeiești

vindecătoare, devenind astfel un dascăl al recunoștinței pentru noi”.

„De acea, omul vindecat din ținutul Gherghesenilor ne îndeamnă pe toți, de-a lungul veacurilor, să fim recunoscători, să mulțumim lui Dumnezeu atunci când ne eliberează de o situație grea, ne vindecă de-o boală, ne scoate dintr-o împrejurare dificilă să-i mulțumim și să vestim în mijlocul oamenilor iubirea și bunătatea lui Dumnezeu”.

— basilica.ro